

Är den evangeliska bibeltron hotad?

"Mina älskade, fastän jag är mycket ivrig att skriva till er om vår gemensamma frälsning, finner jag det nödvändigt att skriva till er och uppmana er att fortsätta kampen för den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga." Judas 1:3.

"Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag predikade för er, som ni tog emot och står fasta i, och genom vilket ni blir frälsta. Jag vill påminna er om orden som jag förkunnade, om ni nu håller fast vid dem. Annars var det förgäves att ni kom till tro. Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna..." 1 Kor.15:1-4

Denna höst pågår ett intensivt samtal i olika media och i församlingar omkring Jesuspersonen, om hans mänsklighet och gudomlighet, om hans frälsande gärning på korset, om hans anspråk som den enda vägvisaren till Gud m.m. Anledningen bakom detta är ståndpunkter i tal och skrift som gjorts den senaste tiden från ledande personer i kyrkor och samfund och teologer på de kristna lärosätena.

Dessa ståndpunkter handlar om det mest centrala i den kristna läran och tron, nämligen om Jesus är den han sagt sig vara, människoson och Guds son; om Jesus död på korset var en offergärning som tagit bort synden och försonat Gud och människa; och om Jesus är den enda vägen till Gud och ett evigt liv.

Det är uppenbart, av det samtal som pågår, att det finns kyrkoledare och teologiska lärare som inte omfattar en klassisk evangelisk bibeltolkning när det gäller Jesu liv och gärning. Dessa har en liberal bibelsyn och tolkning som innebär ett urvattnat och tidsanpassat evangelium. Deras motiv må vara uppriktiga då de menar att vi måste omtolka de bibliska berättelserna med dess bilder för att göra evangeliet begripligt för nutidsmänniskan. Men jag påstår att detta är att göra henne en björntjänst, ty den tolkning som det här är fråga om skapar mer förvirring än klarhet för människor.

Att det finns förespråkare för olika sätt att tolka Bibeln är inget nytt. Och visst, som kristna och särskilt som förkunnare måste vi ständigt leva i en tolkning av de bibliska berättelserna. Se 1 Kor.13:9-13. Men i den aktuella situationen är det den absoluta grunden för vår kristna tro som omtolkas och blir till ett gungfly. Det finns biskopar i Svenska kyrkan som menar att Jesus inte kan vara den enda frälsaren utan att det finns frälsningsmöjligheter till ett evigt liv även inom andra religioner. Och det finns präster som inte vill predika om att människan är en syndare som behöver frälsas genom att tro på Jesus död på korset och hans uppståndelse från de döda. Det finns också lärare på de frikyrkliga teologiska skolorna som hävdar att Jesus var en vanlig judisk man som fick lida martyrdöden för sitt fräcka sätt att predika mot den judiska lagen och dess skrifflärde.

Men ibland är det också nödvändigt med en omtolkning då kyrkosystem och förkunnelse har fastnat i felaktiga tolkningar. I mitten av 1800-talet bröt sig det så kallade läseriet (en fromhetsrörelse inom den Lutherska kyrkan) en ny fåra i en baptistisk rörelse i vårt land. Det hade bland annat att göra med prästernas förkunnelse om himmel och helvete med en betoning på Gud som den rättfärdige domaren som inte har något förbarmande med människan. Där fanns inte stort utrymme för en Gud som uppenbarar sig som den kärleksfulla fadern som söker sina förlorade barn. Många protesterade mot denna ensidiga och skrämmande förkunnelse och de som såg något annat i Bibeln vände sig från kyrkan.

På 1850-talet fanns det unga män och kvinnor i Orsa som blivit andligt väckta och när de läste i Bibeln att

de första kristna döptes på grund av sin tro på Jesus ville de bli döpta när de nu hade omvänt sig och blivit frälsta. Detta var emot den Lutherska läran och mot svensk lag och därför skulle dessa förvillade människor talas till rätta och återföras till "färfällan". I Rättviksbygden fanns tre präster vid denna tid som representerade ett ovanligt högt kvalificerat prästerskap, kanske de bäst kvalificerade som församlingen hittills haft. De var mycket intelligenta och högt akademiskt skolade. En av dem, komminister Johan Bärszell, var den bäst lämpade för uppdraget att undervisa dessa ungdomar i Orsa om den rätta läran för att om möjligt återföra dem till kyrkan, men han misslyckades totalt. Baptisterna bevisade sin tro genom att hänvisa till Nya testamentet. Därmed var konflikten ett faktum och resten är en historia som vi känner.

Denna konflikt som gällde viktiga trosfrågor var då en kamp mellan intellektualism och barnslig bibeltro. Utan att göra andra jämförelser menar jag att det är här som kampen står även idag. Fast nu är det den barnsliga bibeltrons förespråkare som vill återföra villsegångna akademiker till den sanna bibliska läran. De akademiskt skolade teologerna har ett språk som vanliga bibelläsare har mycket svårt att förstå och ta till sig. Medan bibeltroende människor har ett annat språk, som visserligen kan vara svårt att förstå ibland, men där man talar med Bibelns egna ord.

Det är på detta plan som den uppkomna debatten rör sig vill jag påstå. För mig är inte det viktigaste att ha rätt utan att stå upp för det som är sant. Det viktigaste utifrån den kallelse som Gud har givit till församlingen, att predika evangelium för allt skapat, är att förmedla ett bibliskt budskap som kan frälsa människor och förändra deras liv. Därför kan vi, och måste vi, menar jag, använda Bibelns egna bilder såsom offerlamm, offerblod, fårahjord, syndoffer m.m. Men de behöver givetvis förklaras.

När vi inte har några personliga upplevelser att berätta om i relationen med Jesus, som det står i Apg.4:20 : *"Vi för vår del kan inte tiga med vad vi har sett och hört."*, då blir våra utläggningar väldigt teoretiska och kan ifrågasättas och debatteras i det oändliga. Den heliga Ande bekänner sig inte nödvändigtvis till våra teorier om vem Jesus eller Gud är. Men Han bekänner sig till sitt eget ord som finns nedtecknat i Bibeln. Det kan givetvis förnekas men det har en inneboende kraft att förvandla och ge liv. *"Varje skrift är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan ska bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning."* Se 2 Tim.3:16.

När vi nu firar advent är det både en historisk och profetisk händelse vi påminns om med Jesus, världens ende frälsare i centrum. Se Mark.11:1-11 och Joh.14:6. Det är bra att liberala bibeltolkningar kommer i dagen men vi behöver ingen försoningsstrid i Sverige. Det för inget gott med sig. Istället ska vi ännu mer hängivet älska Gud och våra medmänniskor, tillbedja Jesus som vår Herre och Frälsare och låta oss uppfyllas av den helige Ande.

Claes-Göran Bergstrand.